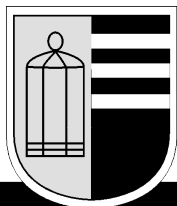

VYDÁVÁ MĚSTSKÝ ÚŘAD KLECANY

KLECANSKÝ

Z P R A V O D A J

CENA VÝTISKU 7Kč.

ROČNÍK XXIX, BŘEZEN 2010 / ČÍSLO 3.

O svatém Tomáši snít bředne na kaši.

Březen - co bylo, co bude

Ujišťuji vás, že další řádky nebudou zaplněny radami, co mají dělat Váhy, čemu se mají vyhnout Štíři a podobně. Budou o zvycích našich předků a také o tom, co nás v březnu čeká. *Jaro.*

Běh času je jediná spravedlnost, které se nikdo z nás nemůže vyhnout. Čas ubíhá stejně rychle nám, jako ubíhal v dávných dobách hospodáři, který, než začal sít, setbu i pole požehnal, aby obilí nesnětivělo, první hrst rozséval vysokým obloukem, aby obilí rostlo vysoko. Také vodě z tajícího sněhu byly přikládány nadpřirozené vlastnosti – prý léčila vyrážky a bělila pihy.

Ono vůbec léčení v minulých, myslím těch hodně minulých, časech bývalo velmi svérázné. Např. v Polabí se zatloukala zimnice, žloutenka a bolestivá onemocnění. Ranhojič zapíchl hřebík do bolavého místa a v noci pak tento hřebík zatloukl v lese do mladého stromku, jehož kůra a zarůstání měly odpomoci od bolesti. A teď si představte kolik námahy, času a peněz stojí dnes studium medicíny. Jak velká by mohla být tolik žádaná úsporná opatření, kdyby nás lékaři zbavovali bolestí obyčejným hřebíkem? Pokud si tohle uvědomí některý ze skrblíků ekonomů, nezbude nám než se vrátit ke starému slovanskému zvyku vynášení smrtky. Ta symbolizovala zimu a smrt. Říkalo se jí různě – Morena, Mora, Mořena. Podstatou byla slovanská bohyně zimy a smrti Morana. Morana je na konci zimy představována figurínou mající na krku náhrdelník ze šnečích ulit, jako symbol smrti a šálu jako symbol zimy. Je nesena v čele průvodu mladou dívkou k vodě, do níž je zapálená smrtka vhozena. Celý tento akt je symbolem jejího zničení. S ní odešlo všechno zlé, co lidi sužovalo. Smrt a neštěstí byly pryč a nastává čas vítání oblíbené bohyně Vesny.

Po letošní dlouhé zimě budeme vítat Vesnu zvláště radostně, protože stejně jako v přírodě po zimě přichází jaro, tak i v životě bývá smutek střídán radostí a opačně. Bez existence a uvědomění si smutku by nám nebylo dopřáno plně ocenit a vychutnat radost.

Astronomické jaro nastává jarní rovnodenností. Ve slovníku je uvedeno, že je to astronomický termín pro okamžik, kdy Slunce má vůči rovníku nulovou deklinaci. Nastává obvykle okolo 20. 3. (podzimní rovnodennost 23. 9.), při čemž jejich přesný čas se mírně mění. Rovnodennosti mají vztah k náklonu zemské osy od roviny oběhu Země okolo Slunce. Pro ty, kteří podobně jako já právě nabyli dojmu, že jsou výše uvedené řádky psány cizí řečí, jsem našla o něco lidštější vysvětlení:

- rovnodennosti jsou okamžiky, kdy Slunce přechází přes rovník
- rovnodennosti nastávají, když den trvá stejně dlouho jako noc.

Teď se pro změnu jistě odporem otráslí astronomové. Ale ať už tento přírodní jev popíšeme jakkoliv, je to jedna z mála věcí, kdy nelze „poručit větru, dešti.“ Nastane, ať chceme či nikoliv každoročně otevírá nejkrásnější období roku, plné radosti naděje a lásky.

JH

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ INFORMAČNÍHO PANELU O VÁCLAVU BENEŠI TŘEBÍZSKÉM

Slavnostní odhalení, na které jste zváni, se uskuteční v sobotu 20. března 2010 ve 14 hod. před farou v Klecanech. Vzpomeneme tím také na příchod Václava Beneše Třebízského do Klecan (6.dubna 1876).

Informační panel pořídila Matice česká, sekce Společnosti Národního muzea ve spolupráci s Městským úřadem v Klecanech. Panel informuje o životě a díle Václava Beneše Třebízského. Text napsala PhDr. Věra Brožová z Pedagogické fakulty UK v Praze. Obrazový materiál poskytl Památník národního písemnictví a Národní muzeum. Tisk provedl FAST, reklamní studio s.r.o.

Při příležitosti odhalení informačního panelu promluví PhDr. Magdalena Pokorná CSc., předsedkyně Matice české.

Podobné informační panely byly již umístěny v Obrástkách, kde žil básník Svatopluk Čech, v Lobkovicích, kde žil a je pohřben historik František Palacký, v Rožďalovicích, kde se narodil renesanční tiskař Jiří Melantrich z Aventýna a v Kokoříně v blízkosti rodiště básníka Václava Bolemíra Nebeského. Další panely se připravují.

J. Böhm

Z RADY MĚSTA

25. ledna - Rada města:

1. Prověřila plnění úkolů z minulé Rady.
2. Vzala na vědomí Zápis z dílčího přezkoumání hospodaření města Klecany za rok 2009 a předá finančnímu výboru.
3. Č.j. 77/2010 vzala na vědomí rozhodnutí č. 418 Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav – připojení pozemku par. č. 170 na komunikaci č. III/0083 v k.ú. Klecany – napojení nové obslužné místní komunikace pro plánovanou výstavbu RD na tomto pozemku přes pozemky par.č. 128 a č. 128/2, jejichž vlastníkem dle výpisu z Katastru nemovitostí je město Klecany.
4. Č.j. 105/2010 schválila smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene mezi městem Klecany (budoucí povinný) a společností ČEZ Distribuce a.s. (budoucí oprávněný) – jímž dojde k zajištění strpění umístění, zřízení a provozování kabelového vedení NN pro rod. dům za cenu 45,-Kč/metr.
5. Č.j. 132/2010 schválila uzavření smlouvy s pojišťovnou Allianz a.s. na objekt par.č. 969 – DPS v Dolních Kasárnách – pojištění stavby.
6. Vzala na vědomí organizaci ZŠ a MŠ Klecany o pololetních a jarních prázdninách v období 29. ledna 2010 – 5. února 2010.
7. Č.j. 5/2010 schválila uzavření nájemní smlouvy mezi městem Klecany a p. Činovským na pronájem pozemku par.č. 629/3.

8. února - Rada města:

1. Prověřila plnění úkolů z minulé Rady.
2. Č.j. 209/2010 vzala na vědomí dopis ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ohledně boje proti drogové kriminalitě předá Zastupitelstvu města. Dopis bude vyvěšen na úřední desce.
3. Č.j. 141/2010, 142/2010 schválila prodloužení nájemních smluv v Dolních Kasárnách s p. Josefem Veselým.
4. Č.j. 218/2010 schválila uzavření nájemní smlouvy s p. Helenou Kuchařovou na nebytové prostory v domě č.p. 54. Nebytové prostory budou využívány jako kancelář pro pojištění České pojišťovny.
5. Č.j. 203/2010 vzala na vědomí sdělení Vodáren Kladno – zvýšení cen vodného a stočného na rok 2010. Cena pitné a užitkové vody je 42,57 Kč vč. DPH, voda odkanalizovaná 31,68 Kč vč. DPH, cena celkem 74,25 Kč vč. DPH. Sdělení bude vyvěšeno na úřední desce.
6. Byla seznámena p. Kristýnou Holubovou s možností podat žádost do ROPu Střední Čechy v termínu do 15.6.2010 a schválila vypsání výběrového řízení na projektovou dokumentaci na revitalizaci náměstí Třebízského.
7. Č.j. 134/2010 schválila uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s Telefónicou O2 Czech Republic a.s., Za Brumlovkou 266/2, Praha 4 (budoucí oprávněný) a městem Klecany (budoucí povinný) – přeložení traťového

rozvaděče na pozemek par.č. 631 v k.ú. Klecany a dále provozování, údržby a opravy.

8. Č.j. 13/2010 vzala na vědomí dopis vedení města na Ministerstvo životního prostředí – vyjádření k dokumentaci o hodnocení vlivů na životní prostředí paralelní dráhy RWY 06R/24L Letiště Praha – Ruzyně z hlediska území města Klecany. Vyjádření bude vyvěšeno na úřední desce.

9. Schválila termín humanitární sbírky (použitého ošacení) na den 13. března 2010 v době od 8.00 hodin do 12.00 hodin na Městském úřadě Klecany.

10. Byla seznámena s vyzváním společnosti Ropid pokračovat v jednání ohledně autobusové obslužnosti areálu Astrapark. Ropid navrhl pokračovat v jednání v druhé polovině února 2010.

11. Schválila termín Zastupitelstva města na den 11. března 2010.

15. března - Rada města:

1. Prověřila plnění úkolů z minulé Rady.

2. Č.j. projednala navýšení rozpočtu na stavbu DPS (domov s pečovatelskou službou) a předá Zastupitelstvu města.

3. Č.j. schválila částku 47.500,- Kč na vložkování čtyř průduchů komínů na skautském srubu. Srub je v majetku města Klecany. Závada na komíně byla zjištěna revizí, kterou provedl kominík p. Novotný.

4. Č.j. 222/2010 vzala na vědomí usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje odbor školství a sportu o prodloužení

lhůty k provedení úkonu (přestavba stávajícího domova s pečovatelskou službou na jedno oddělení mateřské školky).

5. Č.j. 241/2010 vzala na vědomí výroční zprávu o hospodaření základní umělecké školy Klecany a předá finančnímu výboru města.

6. Č.j. 242/2010 schválila žádost Základní umělecké školy Klecany o převedení hospodářského výsledku do rezervního fondu a část hospodářského výsledku z rezervního fondu do fondu reprodukce majetku (investičního fondu).

7. Č.j. 216/2010 vzala na vědomí jednání v budově Krajského úřadu Středočeského kraje ohledně výstavby cyklostezky, která je navržena na pravém břehu Vltavy. Jednání se zúčastní starosta města Ivo Kurhajec dne 22. února 2010.

8. Č.j. 236/2010 projednala žádost Obecní policie Zdiby o věcný dar ve výši 119.122,- Kč. Na příští zasedání Rady města bude pozván vedoucí Obecní policie Zdiby p. Wachtl. Výsledek jednání a žádost o věcný dar budou předány Zastupitelstvu města Klecany.

9. Schválila uzavření nájemní smlouvy s p. Štěpánkem Milanem na nebytové prostory v areálu Dolních Kasáren.

22. 2. - Rada města:

1. Prověřila plnění úkolů z minulé Rady – bod č. 2 – cyklostezka – jednání se uskutečnilo dne 22. února 2010, na cyklostezku je již vypracován projekt, cyklostezka bude ukončena na rozcestí na Brnky. Část projektové dokumentace

(stavební situace) je k nahlédnutí na Městském úřadě v Klecanech.

2. Č.j. 283/2010 projednala žádost Mysliveckého sdružení Zdiby-Klecany o poskytnutí finanční výpomoci. Rada města schválila pro Myslivecké sdružení částku 10.000,- Kč na nákup krmiva, včetně krmiva medicijního pro zvěř volně žijící v ekosystému v k.ú. Klecany.

3. Č.j. 287/2010 vzala na vědomí závěrečnou zprávu (uzávěrku) ZŠ a MŠ Klecany za rok 2009, předá finančnímu výboru města.

4. Č.j. 231/2010 neschválila žádost p. Ladislava Kopči o pronájem pozemku par.č. 220 o rozloze 162 m² k umístění mobilního domu. Rada města neschválila tuto žádost z důvodu nevyřešené majetkové situace v areálu Sportklubu a hřiště Klecany.

5. Vzala na vědomí zápis z jednání Vojenské ubytovací a stavební správy a města Klecany ve věci dořešení majetko-právního vztahu ČOV Klecany a předá Zastupitelstvu města. Předmětem jednání bylo vyjasnění stanovisek, město Klecany vypracuje geom. plán stávajícího stavu, město požádá katastr nemovitostí o zápis do majetku města, VUSS vydá prohlášení, že stavby nejsou ve vlastnictví (ČR-MO), po zápisu staveb do Katastru nemovitostí, město požádá o pronájem a následný odprodej pozemků.

6. Na jednání Rady se dostavil p. Wachtl, Rada města projednala podmínky rozšíření spolupráce s Obecní policií Zdiby a předá Zastupitelstvu města ke schválení.

7. Schválila program Zastupitelstva města, které se bude konat 11. března 2010.

Zápis do Mateřské školy Klecany pro školní rok 2010/2011

se uskuteční dne 21. 4. 2010 v 17:00 hod v prostorách MŠ.

Zápis proběhne formou informativní schůzky s rodiči
(bez přítomnosti dětí).

Program schůzky :

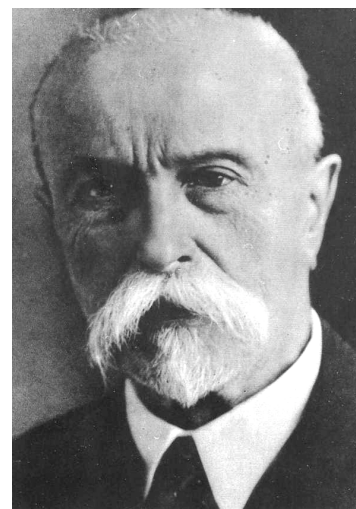
- kritéria přijetí do MŠ – adaptační režim nově přijatých dětí –
dny otevřených dveří – vyplnění přihlášek a žádostí k přijetí do MŠ.

VÝZNAMNÉ VÝROČÍ

Dne 7. 3. 1850 se narodil Tomáš Garrigue Masaryk, zakladatel československého státu a jeho první prezident. Letos si tedy připomínáme 160. výročí.

V roce 1930, v němž Tomáš Garrigue Masaryk oslavil své osmdesáté narozeniny, vyšla v Londýně publikace „Masaryk of Czechoslovakia“ od Donalda A. Lowrie. Obsahem žije dodnes.

V předmluvě píše: „Osobní známost s prezidentem Masarykem během uplynulých 7 let mne přesvědčila, že jde pravděpodobně o dnes nejvýznamnější žijící osobnost naší planety. Můj obdiv k jeho charakteru způsobil, že příprava

celé knihy vyvolávala u mne i bázeň, i úctu. Bázeň, zda se mně pouhým perem podaří vystihnout věrný obraz skutečného hrdiny. Úctu proto, že sdílet s přáteli vyprávění, oplývající takovou měrou dobrodružství a romantiky, působí vždy radost. Pokud to všem, kdož si knihu přečtou, přispěje k lepšímu pochopení jednoho obdivuhodného života, stálo za to tuto knihu napsat. Cítím se do hloubky spjat s jejím námětem, vnímám kouzlo Masarykova přátelství i inspiraci, kterou skýtají jeho životní osudy.“

Na posledních řádcích zmíněné knihy o Masarykovi a jeho životě říká D. A. Lowrie čtenáři:

„Naslouchejte šelestu oné vlajky. Zdá se, že k nám hovoří: PRAVDA ZVÍTĚZÍ, přesně tak. Strážte tu vlajku; věřte jejímu heslu; odevzdejte ji neposkvřenou příštím generacím.“

A ještě k zamyšlení několik myšlenek TGM:

- *Nikdy jsem příliš neztrácel čas rozhodováním, čím bych chtěl být, nebo jak, avšak od svého dětství jsem se držel zásady, že člověk, který si opravdu přeje pracovat, bude vždy vědět jak a kdy.“*
- *Charakter se tvoří opravdu jen tvrdou prací.*
- *Pěknou ústavu lze napsat snadno; hůře ji lze pěkně uplatňovat.*

Kulturní komise Rady města vás zve...

Výročí narození T. G. Masaryka si každoročně připomínáme lampionovým průvodem na Masarykovu (Černou) skálu, kterou pan prezident navštívil při svých projíždkách v okolí Prahy. Lampionový průvod vyjde 6.3.2010 od Základní školy v 18 hodin.

Divadelní představení v Obřadní síni městského úřadu dne 13. března zahraje divadlo Hračka Pohádky ze zoologické zahrádky. Začátek představení je v 16 hodin.

Za kulturní komisi Rady města Klecan Zdeňka Tomášová

Co se šustlo v naší škole

POHÁDKOVÝ LES

Máte rádi pohádky? Kdopak nemá. A představte si, jak se máme. Naši starší kamarádi z VI.A si pro nás připravili pohádek plný les (vlastně školu).

V podvečer před naším prvním vysvědčením jsme se sešli u brány školy, kde nás už očekávali skřítky Otazník a Vykřičník. Společně jsme našli mapu pohádkového lesa a první skupinka mohla vyrazit v doprovodu skřítky za pohádkami. Cesta to nebyla jednoduchá. Museli jsme překonat strach a po svíčkách dojít do první pohádky. Brzy jsme poznali, že se před námi odehrává nebezpečný boj mezi drakem a Bajajou. Protože jsme drželi palce, Bajaja vyhrál a mohl nám se skřítkem zadat kouzelnou hádanku. Za správnou odpověď jsme dostali první klíč od pokladu. V druhé pohádce spala dívka a kolem ní pobíhali malí mužíčci podobní našemu průvodci. Víte, jakou pohádku jsme viděli? Zkuste hádat. My jsme vše splnili a s druhým klíčem pospíchali "temným lesem" osvětleným svíčkami za třetí pohádkou. Ještě že na nás na konci lesa volal náš známý skřítek, jinak bychom se pěkně báli. Král sedí na trůnu, před ním dvě jeho spanilé dcery a třetí právě přibíhá. Ale co to? Tatínek ji vyhání, z domova protože si myslí, že jej má málo ráda... Už je nám vše jasné! „Maruško, neboj, však tatínek brzy pozná, jak moudrou má dceru!“ A my máme třetí klíč, poklad je skoro náš. Získání posledního klíčku bylo snadné. Zatančila nám princezna s princem na píseň "Kdepak ty ptáčku hnízdo máš?" a navlékla si svůj malý střevíček. Máme všechny klíčky, hurá za pokladem. Strážce pokladu vypadal velmi tajemně, ale měl dobré srdce. Každá skupinka si odnesla z truhlice pytlíček plný zlatých mincí. Děkujeme Vám kamarádi, bylo to moc pěkné!

Vaši Prvňáci a Kateřina Knorová

NOVOROČNÍ LAŤKA

Ve čtvrtek 28.1. jsme ve školní tělocvičně uspořádali 1.ročník Novoroční laťky, soutěže ve skoku vysokém. Ve čtyřech kategoriích se jí zúčastnili všichni žáci 2.stupně a hned na úvod je třeba říci, že se vypjali k výborným výkonům. Vzájemné povzbuzování společně s reprodukcí hudbou vytvořily vynikající atmosféru, ve které si nemálo závodníků vylepšilo, a někdy i dost významně, své osobní rekordy.

V závodě mladších zákyň (6.- 7.ročník) zvítězila s velkým přehledem Andrea Šteffelová výkonem 114 cm, za ní pak skončila na druhém místě Šárka Kejmarová (105 cm) a třetí se umístila Natálie Kotýnková (102 cm).

V závodě mladších žáků se začal lámat chléb až na 115 cm, kde vypadlo hned pět závodníků a v bojích o stupně vítězů zůstali pouze tři. Vítězství si nakonec zajistil skvělými 133 cm Honza Zajac. S velkým odstupem za ním pak skončil na druhém místě Lukáš Spilka za 121 cm a na třetím Lukáš Černý výkonem 118 cm.

Mezi staršími žákyněmi nenašla konkurenci Nikola Vilímová, která se stylově perfektně provedenými pokusy proskákala až k výkonu 121 cm. O pořadí na druhém až čtvrtém místě musely při shodném výkonu 112 cm rozhodovat počty opravných pokusů, které

určily, že na druhém místě skončila Leona Lakatošová, na třetím Míša Savková a že nepopulární bramborová medaile zbyla na Kristýnu Rejškovou.

Vrcholem sportovního dopoledne byl ovšem souboj starších žáků. Závod se rozbíhal pozvolna, téměř všichni byli úspěšní až do výšky 117 cm. Až poté začalo startovní pole rychleji řídnout a v okamžiku, kdy Pepa Sivák ani napotřetí nezdolal 130 cm, se začalo rozhodovat o medailích. Třetí místo vybojoval, pro někoho možná překvapivě, Michal Kloubek za 130 cm. O tři centimetry více, tedy 133 cm, skočil Michal Bañas a skončil druhý. Nade všemi pak, aspoň svým výkonem, vyčníval vítěz závodu Vašek Pařízek. Jeho neuvěřitelných 142 cm uvedlo všechny přítomné do varu. Zlepšením svého osobního rekordu o 15 cm(!) tak Vašek stanovil rekord školy. Je to i výzva pro ostatní: kdo tento výkon překoná?

Vladimír Lacina

MALÁ VELKÁ PTAČÍ OLYMPIÁDA

Biologická olympiáda je šancí pro ty žáky, kteří se hlouběji zajímají o přírodopis a kteří rádi věnují část svého pohodlí k dalšímu studiu a přípravě na soutěž, v níž si mohou poměřit své znalosti a dovednosti se stejně zapálenými nadšenci. Letošní 44. ročník probíhá pod křídly nového ústředního organizátora – České zemědělské univerzity v Praze. A právě křídla jsou symbolem skvělého letošního tématu, neboť se jím stali ptáci vyskytující se na území České republiky.

Ve srovnání s minulými roky a k našemu velkému překvapení se školního kola zúčastnilo rekordních 23 soutěžících (pět z 6.A, osm ze 7.A, pět z 8.A a pět z 9.A). Pravdou je, že 7.A získala početní převahu díky tomu, že žáci nově vyučovaného volitelného předmětu Ekologické praktikum pochopili účast na olympiádě jako svou čestnou povinnost.

Přihlášení žáci obdrželi v říjnu pokyny pro soutěžící, které obsahovaly nejen okruhy studia ornitologie, ale i seznam druhů ptáků, o nichž mají něco znát a které mají umět určit. Nechyběl ani seznam dalších, víceméně standardních organizmů, které se každoročně v olympiádě objevují. Ústřední organizátor letos poprvé nabídl žákům hotové prezentace fotografií ptáků a pracovní listy na svých internetových stránkách k volnému stažení, aby pomohl s náročnou přípravou na soutěž. Specialitou bylo i deset ptačích hlasů, které bylo možno rovněž stáhnout z internetu a předem se je naučit rozlišovat.

Vlastní soutěž školního kola se uskutečnila v posledním lednovém týdnu v učebnách naší základní školy. V pondělí 25.ledna jsme se sešli v počítačové učebně, kde se díky dostatečnému počtu síťových stanic mohl každý soutěžící sám a svým tempem pokusit určit organismy na očíslovaných fotografiích zobrazených na monitoru a kde rovněž zaznělo oněch deset ptačích hlasů, pro někoho však - jak se později ukázalo – většinou neznámých. Klasicky zatrhávací tištěný test vědomostí na téma „Ptáci“ proběhl v učebně chemie. V úterý 26.ledna přišly na řadu šikovné ruce, trpělivost, vnímavost a důvtip. Soutěžící zasedli u dlouhých stolů učebny přírodopisu, kde dostali za úkol připravit mikroskopický preparát části praporu ptačího pera, pozorovat a zakreslit jej. Za odevzdaný a vyplněný protokol mohli získat posledních několik bodů do celkového skóre.

Výsledky soutěže se žáci dozvěděli ještě před pololetními a jarními prázdninami. V kategorii 6. a 7. ročníků bylo toto vítězné pořadí: 1. Pavlína Seyfriedová (7.A), 2. Lenka Nováková (7.A), 3. Martin Švec (7.A), který jen o velmi málo předběhl Miroslava Hrubého (7.A). V kategorii 8. a 9. ročníků bylo pořadí: 1. Markéta Knorová (8.A), 2. Jana Dvořáková (8.A), 3. Nikola Ponocná (8.A).

Novým plodem letošní vpravdě ornitologické olympiády se stala soutěž, která proběhla již 8. ledna. Dostala název Malá biologická olympiáda. S tímto nápadem přišla třídní učitelka nynější 5.A, která u svých žáků od počátku pěstuje kladný vztah k přírodě, a proto jim všem nyní chtěla dopřát podobnou soutěž, jako mají ti starší. Vedle svého ekologicky zaměřeného testu vědomostí použila stejnou kolekci organismů a hlasů ptáků jako v letošním školním kole řádné olympiády. Tuto třídní soutěž velmi přesvědčivě vyhrála Kateřina Mervartová. Druhé místo obsadil Jakub Stanislav a o třetí místo se dělila Martina Fričová s Adamem Šebkem. Za nimi však, a to opravdu velmi těsně na čtvrtém místě, stanula Eliška Lemberková a na pátém Eleonora Haiselová. I ostatním žákům 5.A patří za jejich výkon uznání. Vždyť v určování rostlin, živočichů i ptačích hlasů řada z nich dosáhla rovnocenných výsledků jako soutěžící z druhého stupně.

Závěrem bych rád poděkoval všem žákům, kteří se zúčastnili, přinejmenším za snahu dozvědět se něco víc o naší krásné přírodě. Rád bych, aby se někteří zapojili příští rok znovu, nyní již s jasnější představou, co pro úspěch musí udělat. Přeji Pavlíně, Lence, Markétě a Janě, aby pečlivě vypracovaly zvolené vstupní úkoly a pilně se připravily na okresní kolo. Děkuji svým kolegům pedagogům, že mi vyšli vstříc při realizaci školního kola.

Ivan Rychlý

Nedá mi to, abych neprozradila z biologické olympiády ještě něco. Jeden z účastníků neztrácel s přípravou příliš mnoho času, a tak když šlo, jak se říká do tuhého, poradil si po svém a obohatil živočišnou říši o nové druhy. Objevil se tudíž datel postromolezní, kachna ostrohlavá či žabka vodní. A tak si říkám – Karel Čapek (na rozdíl od pana Rychlého) by měl určitě radost, vždyť v jedné své povídce vymyslel místo čekárny spěchárnou, místo kolotoče kolostoj (kolo, které se netočí) nebo kutáleč (předmět, který se spolehlivě zakutálí kdykoli kamkoli). Není to v době billboardů, shopů, marketů, mobilů příjemné zpestření?

A na závěr tedy opět slova Karla Čapka: “A ještě musím pochválit tebe, tebe česká řeči, jazyku z nejtěžších mezi všemi, jazyku z nejbohatších všemi významy a odstíny, řeči nejdokonalejší, nejcitlivější, nejkadencovanější ze všech řečí, které znám nebo jsem slyšel mluvit...”

ZÁPIS DO 1. TŘÍD

V týdnu po jarních prázdninách proběhl 2. termín zápisu do 1. tříd opět s Machem, Šebestovou a Jonatánem. Dočkali se sice jen dvou zájemců, ale o to více se jim věnovali a samozřejmě po řádném prozkoušení je obdarovali kouzelným sluchátkem a drobnými dárky.

Pro školní rok 2010/2011 máme zapsáno 35 dětí a jsme připraveni otevřít dvě první třídy s téměř ideálními počty pro kvalitní výuku a téměř rodinnou atmosféru.

KARLOVARSKÝ SKŘIVÁNEK

V pátek 19. února jsme se opět po roce vypravili zkusit pěvecké štěstí v krajském kole soutěže v sólovém zpěvu v Domě dětí a mládeže Mělník. Protože ostrílené zpěvačky z loňské devítky už nás opustily, musela jsem objevovat talenty v mladších ročnících a musím říci, že jsem měla šťastnou ruku. V mladší kategorii (1.-5.třída) si vyzpíval 2. místo s postupem do celostátního kola Daniel Kadlec ze 4. třídy a čestné uznání si odnesla Sylvie Kadlec z 1. třídy.

Ve starší kategorii (6.-9.třída) získala čestné uznání s postupem do celostátního kola Pavla Trojanová ze 6.A a velmi pěkný výkon podala i Vendula Křivánková ze stejné třídy. Všem soutěžícím za jejich výkony děkuji a doufám, že úspěšní budou i za měsíc v Karlových Varech. I vy jim můžete už teď držet palce.

Dagmar Rauschová

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Hned první únorový týden jsme v MŠ měli zredukovaný počet tříd z důvodu probíhajících jarních prázdnin ve škole a dovolených. Děti tak měly radost, že si mohou pohrát s jinými hračkami, hrát si s jinými kamarády a vždy s napětím očekávaly, která paní učitelka je bude ten který den hlídat. Jen rodiče měli trochu ztíženou situaci s přecházením dětí do jiných tříd.

Celý měsíc nám k venkovním radovánkám sloužil břeh před hlavním vstupem do školky. Děti si užívaly bobování, jízdu na klouzákách a některým dětem stačilo k radosti použít pro jízdu z kopce pouze vlastní měkkou část těla.

CIRKUS VE ŠKOLCE

10. února nás ve školce navštívila cirkusová rodina se svým dětským představením. Dětem se představení velmi líbilo. Díky vystupujícímu čtyřletému klaunovi Pepínovi a artistovi v jedné osobě bylo představení dětem velmi blízké.

Děti viděly artistické ukázky, žonglování, drezúru tří pejsků, ale to co je určitě ohromilo úplně nejvíce, to byla možnost si sáhnout na jednoho ze dvou živých hadů a pro ty co se hodně bály měli účinkující připravenou kůži z hada. Hodně dětí našlo odvahu a i s paními učitelkami si hady opravdu pohládily.

MASOPUSTNÍ REJ

Druhý únorový týden byl ve školce ve znamení masopustu. Děti se podle třídních programů seznamovaly s tradicí masopustních oslav a s původními lidovými řemesly. Na závěr týdne jsme si proto uspořádali velký masopustní rej. Do nazdobené třídy Rybiček přišly postupně všechny masky a po povinném focení přítomných se všichni

vrhli do divokého tance. Děti se vydržely bavit až do oběda, jenom postupně odhazovaly součásti svých převleků. Až do oběda nakonec vydržely v maskách jenom paní učitelky. Děkujeme rodičům za to, jakou věnovali pozornost výrobě kostýmů a převleků.

DIVADLO

...no a aby toho nebylo málo, tak 17. února nás navštívilo divadlo s představením: „Tři výlety do pohádek – O koblížkovi, O popletené čarodějnici a O třech práních“. Pohádky hráli dospělí herci a dětem se divadlo velmi líbilo.

Plány na březen

V měsíci březnu už budou probíhat přípravy na jaro, na Velikonoce a hlavním tématem v třídních plánech bude probouzející se příroda.

Koletiv MŠ

Úspěchy žáků ZUŠ na okresní soutěži

Základní umělecká škola v Klecanech se v letošním roce stala organizátorem okresního kola národní soutěže základních uměleckých škol v komorních hře s převahou dechových dřevěných a žesťových nástrojů. Celkem se okresní soutěže zúčastnilo 70 žáků – 19 souborů. Soutěžit přijeli žáci z Říčan, Čelákovic a z Brandýsa nad Labem. Důležité pro soutěžící bylo nejen vyhrát, ale také získat první místo s postupem do krajského kola. Při hodnocení soutěžních výkonů porota vycházela z Rukověti porotce, která je zpracována dle organizačního řádu soutěží a přehledů uměleckých škol. Při hodnocení se tříčlenná porota řídila rámcovým bodovým rozpětím, tzn. 1. cena je 21–25 bodů, 2. cena je 19 – 20 bodů, 3. cena je 17 – 18 bodů, čestné uznání I. stupně 15–16 bodů a čestné uznání II. stupně je 13 – 14 bodů.

Z naší školy se soutěže zúčastnily 4 soubory: Soubor zobcových fléten (soutěžící: Karolína Míková, Barbora Totušková, Ekiška Neumannová, Karolína Kröblová, Anna Loudová, Zuzana Gulová, Markéta Švehlová), Kvartet zobcových fléten (soutěžící: Karolína Míková, Barbora Totušková, Markéta Švehlová a Zuzana Gulová). Oba soubory připravovala paní zástupkyně Irena Kratochvílová a oba soubory získaly první místa s postupem do krajského kola.

Další dva soubory připravoval pan učitel Karel Nový: Žesťové trio ZUŠ Klecany (soutěžící:

Jan Beneš, Tomáš Havlák, Lukáš Chládek) získalo 3. místo a Kvartet zobcových fléten (soutěžící: Martin Adam, Zuzana Adamová, Kristýna Šučurová, Nikola Staňková) byl ohodnocen Čestným uznáním I. stupně.

Všichni soutěžící byli oceněni diplomy, drobnými cenami a občerstvením, které jsme mohli zajistit díky sponzorským darům firem Certus Mercatus a firmě Skala – reklamní předměty. Všem žákům děkujeme za skvělou reprezentaci, a přejeme oběma postupujícím souborům stejné úspěchy jako v okresním kole. (Podrobné výsledky najdete na webových stránkách ZUŠ – zus.klecany.cz)

Rozhovor na pokračování

Vážení čtenáři, připravila jsem pro Vás rozhovor s některými učiteli umělecké školy. Všem jsem písemně zadala několik otázek a první část odpovědí Vám předkládám. (PJ-Petra Jonášová, JA - Jan Aleš, MR – Martin Roušar, PK – Pavel Kopecký, LU – Lubomír Urban, LŠ – Lída Štětinová, SN – Silvie Náhlá, AB – Adriana Barthová, PB – Petra Beoková, KN – Karel Nový, PM – Petr Michalec)

1/Chodili jste v dětství do umělecké školy, a jaké máte na tohle období vzpomínky – popř. Jak jste začínali v dětství s „uměním“?

PJ: Do umělecké školy jsem samozřejmě chodila. Navštěvovala jsem ji od 6 do 18 let a absolvovala jsem tak dva cykly v oborech housle a zpěv. Nebylo dne v týdnu, kdy bych se tam aspoň neotočila. Když to nebylo na hodinu houslí, zpěvu, spěchala jsem na orchestr, nauku, pěvecký sbor či komorní hru, některé roky i do výtvarného oboru. Vzpomínám ráda, i když nebylo vždy vše snadné. Hlavně, je také s kým vzpomínat, spoustu přátel jsem potkala právě v hudební škole.

JA: Ano, chodil jsem od 5 let na klavír a později také na flétnu a saxofon. „Hudebka“ mě pak provázela dlouhá léta, absolvoval jsem ji ve stejném roce, kdy jsem maturoval na víceletém gymnáziu. Hrál jsem ve všech možných i nemožných orchestrech, komorních souborech, triích i duetech. Vzpomínky jsou pořád silné – klavír jsem měl od začátku rád a miloval jsem jeho zvuk. Rád jsem se nástroje dotýkal a všechny tyto vzpomínky se vybaví vždycky ve chvíli, kdy začnu hrát na klavír, který mí rodiče koupili, když mi bylo 6 let. Stále ho mám a nikdy ho neprodám.

MR: Vzhledem k tomu, že otec i matka byli profesionální hudebníci, má cesta k hudbě byla vcelku jasná. V první třídě mě maminka vzala na konkurz do Dětského Kühnova sboru, kde jsem uspěl. Zpíval jsem tu tři roky, ale upřímně, zkoušky byly hodně náročné a to mě jako malého caparta moc nebavilo. K tomu mě ještě rodiče přihlásili do hudební školy na klavír. Nebyl jsem žádné ctižádostivé dítě a cvičil jsem spíše z donucení a pod dozorem. Dnes jsem tomu rád, že mě rodiče u hudby udrželi, ale v té době mě spíše zajímalo hraní s autíčky a stavebnicí. Hra na nástroj mě začala bavit až ve dvanácti letech, když jsem z klavíru přešel na hru na klarinet.

PK: Sáhl jsem si na kytaru poprvé až na gymnáziu. Provalilo se, že na škole je k dispozici nástrojové a ozvučovací vybavení pro kapelu, neslušelo se nechat takovou možnost ladem. Později jsem dosel k závěru, že než zdlouhavě přicházet na techniky a harmonie sám, bude efektnější nechat se zasvětit do oboru standardní výukou. Se svým učitelem jsem v kontaktu dodnes, příležitostně spolu vystupujeme.

LU: Do "lidušky" jsem nechodil. V mládí jsem se hodně věnoval sportu. Vždycky jsem ale tajně záviděl spolužákům, kteří s nástrojem kráčeli do lidušky.

LŠ: Chodila a nechodila. Moje mamka učila a stále učí na umělecké škole. Já jsem tam

zapsaná nebyla, ale měla jsem možnost vystupovat na koncertech, reprezentovat školu a mamka mě učila doma. U ní ve třídě jsem trávila mnoho odpolední, a když scházel v nějakém souborku nebo komorní hře hlas, tak jsem prostě nastoupila. Občas byly naše hodiny boj, nevím, kdo trpěl víc... Dodnes nechápu, jak to se mnou mamka mohla vydržet, protože když to teď sama vidím, muselo to být utrpení! Vlastně jsem byla od malicka stále hudebně zaměstnaná, doma se zpívalo, rodiče cvičili buď každý zvlášť, nebo dohromady hráli dueta. Všichni moji sourozenci také hráli nějakou dobu na housle, ale museli s tím z různých důvodů přestat. Jako nejmladší ze čtyř dětí jsem se pokračování v rodinném zaměření musela ujmout já. Když mi byly čtyři roky, moc jsem chtěla hrát na violoncello, ale to se neujalo, tak jsem až v šesti a půl letech začala hrát na housle. Dnes jsem ráda, že nemusím tahat deseti kilovou krabici na zádech

SN: Do ZUŠ jsem chodila od 5 na klavír a asi od 7 na výtvarku. Měla jsem skvělé vedení. Na svou učitelku z klavíru, paní Gregorovou, často vzpomínám. Vděčím jí za většinu toho dobrého, co jsem se mohla v hudbě naučit. Brala děti vážně už od jejich nejmladších let, příkládala kvalitní výuce velkou důležitost a nikdy se nad ně nepovyšovala, nehrála si na "chytřejšího". Děti okamžitě vycítily její lásku a přijetí a byly pak ochotné "dřít". Nikdy jsme jako žáci nepochybovali o tom, že to, co děláme, má smysl a snažili jsme se to dělat co nejlépe...

Na výtvarku vzpomínám jako na oázu tvořivého klidu. Chodila jsem si tam odpočinout. Těšila jsem se na každou hodinu a dvouapůlhodinová výuka mi rozhodně nestačila. Paní Foretovou jsem měla moc ráda a vážila jsem si jí jako člověka i pedagoga.

AB: Chodila jsem do ZUŠ a mám na to období hezké vzpomínky.

PB: Samozřejmě mé umělecké záměry začali již v raném dětství – vždy jsem snila, že budu herečkou a zpěvačkou. Jenomže v naší městské základní umělecké škole nebyl zpěv – jenom sbor a dramatický kroužek nikoliv. Tak jsem začala chodit na flétnu, sbor až později, kvůli přijímacím zkouškám na konzervatoř (hudebně-dramatický obor), i na klavír. Až v sedmém a osmém ročníku základní školy začala učit na naší umělecké škole zpěv jedna mladá paní učitelka.

KN: Ano, chodil jsem do umělecké školy na hodiny lesního rohu asi od čtvrté třídy. Vzpomínky na uměleckou školu – tehdy Lidovou školu umění ve Voršilské ulici mám velice dobré, vždyť mně inspirovala k mému budoucímu povolání.

PM: V dětství jsem chodil do ZUŠ, ovšem v první třídě mě ze školy vyloučili... Od první třídy jsem také chodil do pěveckého sboru, ve kterém jsem vydržel přes celou základní školu a vděčím mu za průpravu hudbou. Na klarinet jsem začal v 8. Třídě a za rok jsem se dostal na konzervatoř.

2/Jaké vzpomínky se Vám vybaví na Vaši paní učitelku (učitele) na nástroj (výtvarnou, taneční a dramatickou výuky)?

PJ: Vybaví se mi můj učitel na housle, jak sedí za klavírem a neustále dokola a dokola opakuje několik tónů. Byl velmi přísný a důsledný, někdy i nepříjemný. Na druhou stranu, své žáky, pokud u něj vydrželi, dovedl vyburcovat k co nejlepším výsledkům.

JA: Má paní učitelka byla noblesní postarší dáma a dokázala to nejpodstatnější – probudila ve mně lásku k hudbě. Vše ostatní jsou už jen detaily.

MR: Měl jsem opravdu fajn učitelku, která výuce rozuměla a navíc byla hodná.

Dokázala ve mě vzbudit zájem o cvičení. Připravila se mnou zajímavé skladby, které jsem hrál i na představeních na základní škole.

LU: Jenom ty nejlepší. Profesor, který mně připravoval na konzervatoři, byl jedním z mála výjimečných lidí. Dodnes k němu chovám velmi vřelý a upřímný vztah.

LŠ: To je pro mě trochu složitější otázka. Mamka byla vždycky dost přísná, a dokud to nebylo nejlepší, co jsem v tu chvíli mohla vyprodukovat, tak se jí prostě nechtělo přestat. Byla se mnou schopná cvičit půl hodiny jeden řádek. Vždy byly housle na jednom z prvních míst v žebříčku hodnot i na pořadu dne a pak teprve nějaká zábava. To mě tenkrát hrozně rozčilovalo a řeknu Vám, že i teď mě to někdy dost štve a musím se moc a moc přemlouvat, abych šla cvičit.

SN: 2. Když mám vzpomínat na své zážitky z "hudebky", jsou to samé šaškárny. Byli jsme ve třídě dobrá parta, o což se postarala paní učitelka tím, že nás zapojovala do společné práce na skladbách, písních a improvizacích a cíleně nás sblížovala. Působila mladistvým dojmem, resp. chovala se často jako jedna z nás. Asi nespeciřtějším rysem její výuky byl její originální slovník. Ti, kteří ji neznali, by se nad jejími výrazy pohorřovali. My jsme ji za to milovali... K nejčastějším výrazům patřila označení Vě Ů El (vůl), (případně osel) což mělo spíše kladný význam, často to byla dokonce pochvala, a Čuně (případně chro, chro) – používal se v obojím významu...

AB: Učitelka v přípravném ročníku byla hodná, příjemná a pan učitel, který mě učil dál na klavír, byl velice přísný.

PB: Na flétnu jsem chodila nejdříve na zobcovou, altovou a pak sopránovou. Dohromady osm let. Rodiče uvažovali nad tím, abych pokračovala na příčnou, ale jelikož jsem se flétně nechtěla v budoucnosti věnovat a měla se sebou jiné plány, tak jsme příčnou ani nekoupili. Popravdě řečeno – na flétničku jsem začala hrát z důvodu zcela jiného – v dětství jsem měla nepřírozně vystouplou hrudní kost a lékař poradil rodičům, ať začnu hrát na nějaký dechový nástroj – to prý zintenzivňuje dýchání a má vliv na růst hrudníku. Mým učitelem byl slepý pán, který četl noty pomocí tištěného písma. Do žákovské knížky jsem si sama zapisovala všechno, co mi diktoval. Jednou jsem dostala čtyřku a já se bála, jak na to zareagují rodiče a tak jsem napsala namísto čtyřky – trojku. Prostě jsem ho hloupě podvedla. Trojka se však rodičům taky nelíbila a tak se šli zeptat přímo učitele, jak je to možné... Jaké bylo jejich překvapení, když zjistili, že jejich dcera podvádí?...Prostě fiasko! A já jsem se dokonale poučila a bylo mi to pak hrozně moc líto...

KN: V umělecké škole jsem nejprve chodil k panu učiteli Karlu Růžkovi, který uměl zahrát snad na všechny dechové nástroje, jak žesťové tak i dřevěné a zároveň vedl dechový orchestr, do kterého jsem též chodil. Pan učitel byl pro mě velkým vzorem a inspirací pro to stát se též učitelem na umělecké škole. Po třech letech jsem přešel k panu učiteli Jiřímu Štefanovi, který byl na školu přijat jako specialista na výuku lesního rohu, a který ve mně ještě více podnítil zájem o lesní roh a možnost věnovat se hudbě profesionálně.

PM: Můj profesor na konzervatoři byl velmi svérázný člověk. Ovšem byl osobností a dokázal dobře naučit. O jeho občasných excesech se raději nebudu rozepisovat...

Pokračování příště, připravila D. Snížková – řed. ZUŠ

ZMĚNA ČASU

Dne 28. března posuneme jako každý rok ručičky hodin, hodinek a budíků o hodinu dopředu. Nastává období letního času. Není to úkaz přírodní a přirozený, je to jev, kdy lidé povýšili ekonomické hledisko nad zákonitosti časových pásem. V mnoha evropských zemích byl letní čas (LČ) zaveden v r. 1916. V Rakousku-Uhersku, jehož jsme byli součástí, platil LČ mezi 30. 4. a 1. 10. 1916 a užíval se až do roku 1918. V březnu 1918 byla v USA zákonem zavedena časová pásma a letní čas zde byl zaveden v letech 1918 a 1919. Pro svou neoblíbenost byl však zrušen. Rusové zavedli LČ v r. 1917 a věrní své velikášské mentalitě posouvali ručičku hodin ve 20. letech o 2 i 3 hodiny dopředu. K „normálu“ s ohledem na časová pásma se SSSR vrátil až v r. 1930.

Vraťme se ale domů. V době Protektorátu Čechy Morava byl LČ z úsporných důvodů zaveden a platil nepřetržitě (!) od 1. 4. 1940 do 4. 10. 1942 a dále v letních měsících 1943 – 1949. V roce 1946 byl u nás zaveden i tzv. zimní čas (1. 11. 1946 – 23. 2. 1947), kdy byly ručičky hodin posunuty o 1 hodinu dozadu. V příslušné literatuře je uvedeno, že tento posun byl světovým unikátem. Každoročně měníme čas od r. 1979. Nejprve poslední březnový víkend (končil posledním zářijovým víkendem) a od r. 1996 je LČ o 1 měsíc delší, tzn. že trvá do posledního víkendu v říjnu. Tato zatím poslední změna byla provedena v souladu s Evropskou unií, jíž se Česko přizpůsobilo.

Argumenty pro a proti zavedení LČ jsou různé. Na tvrzení o energetických úsporách se dnes tváří pochybovačně už i samotní energetici. A naše subjektivní pocity? Obávám se, že nikoho z těch, kdo tvoří podobná opatření, nezajímají. Vždyť mnohdy jsou přijata taková opatření nebo zákony, které na nás dolehnou víc než změna času a přesto musí jít život dál.

JH

MĚSTSKÁ KNIHOVNA V KLECANECH SE NA VÁS TĚŠÍ

Když doma přerovnáváte knihovnu, nejspíš s tím nemáte tolik práce, jako když se přerovnávalo 13 000 svazků u nás v Městské knihovně. Při nutných úpravách, které se zde udělaly na přelomu loňského a letošního roku, musely Irena Nováková a Jana Kunrtová vzít každou knížku v průměru čtyřikrát do rukou. Kromě výměny letitého zátěžového koberce za praktické linoleum – tím se mimo jiné sníží prašnost - se totiž přesouvaly na jiné místo staré, částečně rozeschlé regály a nahradily se regály novými. Přitom bylo třeba vymalovat a také vyměnit staré prorezivělé plechové radiátory za nové. Pracovali zde zaměstnanci Městského úřadu Jan Burda a Jiří Maleček, ale samozřejmě také řada dalších. S projektem a slevou na kupovaných regálech pro knihovnu nezištně pomohl Lukáš Pajer z Klecan. Až knihovnu navštívíte, uvidíte na jejím příjemnějším prostředí, co všechno se změnilo.

V naší knihovně je velký výběr knih, které se stále doplňují. Určitě si vyberete z beletrie, knížek pro děti nebo odborných publikací to, co zajímá vás, vaše děti nebo vaše vnoučata. Přijďte, je otevřeno každé úterý a čtvrtek od 8 do 11.30 a od 12.30 do 18 hodin!

Zdena Lomová

Skautský ples

Dne 20. 2. 2010 se v sokolovně Veltěž od 19:00 hod konal již tradiční Skautský ples. Ples uspořádalo Skautské středisko Havran Klecany. V sobotu dopoledne se sešli klecanští skauti k výzdobě tanečního sálu, aby vytvořili příjemné plesové prostředí. V půl sedmé večer p. Šťastný odvezl první várku tancechtivých „Klecaňáků“ až k sokolovně a postupně se začal plnit sál. U vchodu si všichni kromě vstupenek mohli zakoupit lístky do bohaté tomboly. Organizátoři měli tombolu připravenou tak, že nikdo neodešel s prázdnou.

Nejdříve se losovala malá tombola a před půlnocí byla vylosována tombola velká.

Letos byly největším lákadlem dvě uzené krůty, sekýra Fiskars a živé stromky. K tanci a poslechu hrála kapela p. Holuba v klasických tanečních rytmech. Hned od prvních tónů hudby se zaplnil parket tanečnický a tak to zůstalo po celý večer. Po půlnoci vystřídal kapelu DJ „Mireček“, který opět přilákal téměř všechny přítomné na taneční parket a řádilo se do třetí hodiny ranní.

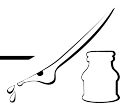
Večer zpestřilo vystoupení tříčlenné dívčí taneční skupiny ve stylu streetdance. Ples se stejně jako v předchozích letech velmi vydařil a domů se „plesající“ rozcházel ve velmi rozjařené náladě. Největší starosti s přípravou plesu zůstaly jako každý rok na Ivaně Vojtěchovské a jejím týmu, o občerstvení se po celý večer vzorně starali Dan a Filip Dvořákové se svým personálem, na technické zabezpečení dohlížel p. správce sokolovny se svojí partnerkou, za což jim všem patří poděkování a samozřejmě díky i všem přítomným tanečnickům a hostům za skvělou atmosféru.

-dh-

Naši březnoví jubilanti:

Kodetová Hana (76), Studnička Josef (79), Nováková Miluše (76), Stýblová Jiřina (77), Bassyová Alena (72), Janíková Vlasta (71), Brávníková Růžena (81), Budín Jiří (73), Petříčková Oldřiška (82), Helligová Jindřiška (77), Mouchová Věra (73), Sittová Jozefa (72), Mlyneková Johana (83), Kopřiva Václav (73), Holík Ladislav (70), Novák Josef (88), Kmínková Růžena (77), Neuman Václav (85), Ležáková Jiřina (81)

Loutkové divadlo Klecánek hraje v Městské knihovně

v sobotu 27. března

pohádku Kašpárek malířem v dračí sluji.

Začátek v 15 hodin. Srdečně zveme menší děti!

ZPRÁVA O PRŮBĚHU KLECANSKÉHO MASOPUSTU 2010

Počasí bylo sice mrazivé, ale slunečné. Kromě prasete, které se na náměstí zabilo, rozporcovalo a uvařilo, se snědlo ještě 500 koblih a vypilo 15 litrů svařáku, 5 litrů svařeného moštu. Maškar označených číslem bylo 97, ale z toho bylo mnoho skupinových: 20 Skotů z Řeže, 4 hippies, 4 akvabely a několik manželských párů.

V úvodu požádal laufer pana starostu o povolení masopustního průvodu. Tomu se moc nechtělo, namítal, že budeme dělat hluk a nepořádek, ale když ho celé náměstí pěkně poprosilo, průvod povolil. Na důkaz souhlasu vydal masopustní razítko. Tím pak rozverný klaun razítkoval každého, kdo přišel v civilu. Průvod zastavil u osmi stavení, jejichž hospodyně dostaly předem vyrozumění o návštěvě masopustního průvodu s doporučeným jídelníčkem. Všechny se vyznamenaly výborným občerstvením - děkujeme paní Holubové, Lemonové, Kunrtové, Novákové, Šebkům, Němečkovým, - a zatancovaly si s maškarami. Pohoštění měla připraveno i restaurace U Adama a prodejna vína a sýrů v Pionýrské ulici s výborným svařákem.

Na konci putování městem měl být zastřelen medvěd. Bohužel se zjistilo, že medvěd asi něco tušil, a tak se nedostavil. Zarputilí lovci s puškou proto hledali náhradu a našli ji v carském důstojníkovi Ivanovi Medveděvovi. Pak se stalo to, co se muselo stát. "Mrtvola" důstojníka obětavě ležela ve světlých kalhotách na špinavé zemi. Nad ní se klecanské sousedky rozpovídaly a předháněly se ve znalostech událostí uplynulého roku. Probraly toho skutečně hodně, některým sousedům i radnici asi pěkně zvonilo v uších...

Ve Sportklubu se tančilo a soutěžilo v pojídání koláčů, tanci s balónky a točení káči. Byly také vyhlášeny výsledky ankety o nejhezčí postavy letošního masopustu:

dětská kategorie:

1. Smrtka – Andrej Ursta
2. Asterix a Obelix - Horovi
Vodník - Tonda Busch
3. Králíček - Bětuška Holubová

dospěláci:

1. Ženich s nevěstou - Václavíkovi
2. Spokojený manželský pár z alpského podhůří - Medkovi
3. Indiánská rodinka - Borovičkovi

DROGY A JEJICH NEBEZPEČÍ

Možnost oznámit podezření či jakoukoliv skutečnost o výrobcích a distributorech drog anonymně

V současném světě jsou drogy pojmem, který je spojován se všemi věkovými kategoriemi a skupinami lidí. Drogy se objevují u mládeže, stejně jako u osob

dospělých. Drogy jsou součástí života lidí ze sociálně slabších skupin stejně jako lidí ze skupin, kde peníze nehrají žádnou roli.

Omamné a psychotropní látky (drogy, narkotika, apod.) jsou látky přírodního a syntetického původu, které svými účinky navozují nereálné stavy a způsobují změnu smyslového a rozumového vnímání skutečnosti.

Drogou může být ohrožen bezmála každý a je třeba vědět, že každý mladý člověk v sobě skrývá možnou motivaci k začátku drogové tragédie.

Důvody mohou být různé:

- Zvědavost, touha po dobrodružství, nuda, osamělost, nedostatečně chápající kolektiv, jakým je rodina nebo přátelé, neschopnost se vyrovnat s konfliktní situací apod.

Příčiny vedoucí ke konzumaci drog spočívají zejména:

- v osobnosti postiženého
- ve vlastnostech drogy
- v sociálním zázemí rodiny, okruhu přátel, ale i ve stavu společnosti, v níž jsou drogy konzumovány

Účinky drog pak spočívají zejména:

- ve ztrátě soudnosti a odklonu od reality života
- v rychlém vzniku závislosti na droze, tím touze po nové dávce za každou cenu (rozpad osobnosti, zanedbávání jiných potřeb, celková psychická a fyzická devastace)
- v kriminálním způsobu života (hodnota života je měřena pocitem blaha z potíží dávky drog, na kterou je třeba získat prostředky jakýmkoli způsobem)

Všechny tyto faktory pak společně na sebe nabalují další trestnou činnost :

Sehnat peníze na drogy je nutné a krádeže s tímto souvisí. Začíná to drobnými krádežemi, které k pokrytí potřeby nestačí. Proto dalším trestným činem, který se přidává, jsou loupežná přepadení. Následuje ublížení na zdraví a je jen krůček už je pak k vraždě. S užíváním drog je spojeno také řízení motorového vozidla pod vlivem drog.

Policisté Územního odboru Praha venkov společně s pracovníky preventivně informační skupiny o této problematice dobře ví a svou preventivní činnost zaměřují i do této oblasti. Působí především v základních školách, učilištích a středních školách, kde v rámci prezentace policie je toto téma žáky a studenty diskutované. Již na základních školách se setkáváme s drobnými uživateli drog, kteří si mnohdy nebezpečí svého jednání a důsledky neuvědomují.

Po drogách sahá velmi často mladý člověk, který byl z různých důvodů zahrán do úzkých, ztratil sebevědomí, životní optimismus, člověk, který hledal a našel pomoc, který neunesl tíhu na něj kladených povinností, ale také člověk, který vyrůstal

v problémových rodinných podmínkách, v jehož hodnotové orientaci chybí pozitivní přístup k práci, nezbytná zodpovědnost odpovědnost za sebe i druhé, úměrná míra citlivosti a zdravé sebevědomí. Takové hodnoty může jedinec získat v rodině. Protidrogová prevence v rodině je prevencí základní. Rodina má být pro jedince místem jistoty a bezpečí za všech okolností. Má mu pomáhat najít si vlastní identitu, vlastní „já“. Klidná a citová atmosféra v rodině, racionální přístup k volnému času (sport, kultura), účelná dělba práce a povinnosti členů rodiny, úzký kontakt dětí a rodičů, jejich vzájemná důvěra a pochopení, to vše s dalšími pozitivními faktory může umožnit dětem a mládeži, aby vyrůstali jako svobodní občané, kteří jsou schopni říct sobě a ostatním: „DROGA NE!“

Největším lidským štěstím je možnost volby.

Několik rad pro děti, kterým někdo nabídne drogu – i ty, v takovém případě můžeš volit. Jaká bude tvoje volba?

- Můžeš být jeden z těch, kteří třeba i po první dávce drogy zemřeli. Ročně umírá na předávkování drogou v České republice kolem 500 mladých lidí
- Můžeš být jeden z těch, kdo bude na drogách závislý a bude mít velké zdravotní problémy. Již nyní je těchto lidí v České republice nejméně 30 000
- Můžeš být jeden z těch silných, který dokázal odpovědět „NE“ a zůstal tak svobodný. Je to možná poprvé, kdy o sobě rozhoduješ skutečně sám

Problematice drog je věnována velká pozornost všech, kteří se touto problematikou zabývají. Krajské ředitelství policie Středočeského kraje si uvědomuje také skutečnost, že oznámit některé informace je pro mnoho lidí těžké a bojí se.

Proto byla zřízena:

telefonní linka a e-mailová adresa, na kterou může kdokoliv oznámit podezření či jakoukoliv skutečnost o výrobcích a distributorech drog, aniž by se tito oznamovatelé museli dostavit na polici.

Vše můžete oznámit ANONYMNĚ

telefon : 974 861 717

e-mail: drogam.stop@seznam.cz

nrap. Štěpánka Zatloukalová
tisková mluvčí PČR Praha - venkov

**Nejaktuálnější informace ze života města Klecany na
www.klecany.cz**

Informační web portál města přinášející 2-3x týdně aktuální informace z kultury, práce MěÚ, reportáže z akcí, fotogalerie, ale i přehled činnosti ZŠ a MŠ, Sokola, Skautu...

Z FOTBALOVÉHO KLUBU

VALNÁ HROMADA

Dne 14. 2. 2010 se ve Sportklubu uskutečnila Valná hromada TJ Sokol Klecany. Dosavadní předseda klubu Ing. Josef Novák přednesl svojí hodnotící zprávu za uplynulé dvouleté období a nastínil plány pro období následující, dále byli všichni přítomní seznámeni se zprávou o hospodaření klubu. Po krátké diskuzi proběhla volba nového výboru TJ Sokol Klecany. Předsedou klubu se stal opět Ing. Josef Novák, který dostal důvěru všech hlasujících. Ostatní informace budou opět v nejbližší době zveřejněny na webových stránkách TJ Sokol.

ZAHÁJENÍ JARNÍHO KOLA FOTBALOVÉ SEZÓNY 2009/2010

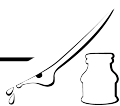
Pro příznivce klecanského fotbalu je tu dobrá zpráva. Už nám to zase začíná!!! V neděli 28. 3. 2010 od 15:00 hodin odehraje klecanské „A“ první jarní zápas na domácím hřišti se soupeřem TJ Sokol Jeneč. Doufejme, že nám silná vrstva tajícího sněhu nezkomplikuje začátek sezóny a hřiště bude připraveno na první jarní zápasy. Sezóna samozřejmě začíná i ostatním mužstvům. Podrobnější rozpis zveřejníme v dubnovém vydání KZ a bude také vyvěšen na informační tabuli na hřišti.

PEJSKOVÉ VE SPORTOVNÍM AREÁLU

Prosíme všechny majitele psů, kteří chodí na procházky do sportovního areálu, zda by byli tak slušní a po svých psech sebrali a odhodili psí výkaly do koše před hlavní bránou areálu. Jedná se o dlouholetý problém, který se nyní na sněhové pokrývce pěkně zviditelnil. Sportovat a rekreovat se v hromadách psích výkalů není zcela jistě příjemné nikomu, ani samotným majitelům psů. Jednáme s vedením města o umístění jednoho koše na psí výkaly do horní části areálu, kde je pohyb venčících páníčků největší. Děkujeme, že svým jednáním zachováte v areálu čistotu.

-dh-

Klecanské střípky

- 3. března 1925 bylo u příležitosti narozenin Tomáše Garrigue Masaryka navrženo pojmenovat hlavní ulici v Klecanech Masarykovou. Pro ulici, která vede od hřbitova do Klecánek byl schválen název „třída Masarykova“.
- 14. – 15. března 1940 povodeň v Klecánkách. Hladina řeky stoupla oproti dlouhodobému normálu téměř o 8 m.
- 19. března 1945 bylo nařízením Zemského úřadu z důvodu bezpečnosti školních dětí ukončeno vyučování ve všech školách.

JH

Klecanská škola v záznamech kronikářů (III)

V dalším vyprávění o klecanské škole se již dostáváme do začátku první republiky, tedy do roku 1918: Dne 7. prosince složili členové učitelského sboru přísahu věrnosti Československé republice. Dne 11. září 1919 bylo povoleno odškolení Hoštic a Vodochod do vlastní školy. V létě 1921 navštívil Klecany prezident republiky T. G. Masaryk a tak na jeho počest byla - za účasti učitelů a žáků školy - 28. října 1921 slavnostně odhalena deska na Černé skále. Ta byla přejmenována na Masarykovu skálu.

Vzpomínka na některé učitele

Ve školním roce 1918-19 nastoupil dočasně za onemocnělého řidícího učitele pan Václav Pecák, rodák z Klecan. Spolu se svým bratrem byl sokolským cvičitelem žactva a známým loutkářem. Pan Pecák se pak znovu stal členem učitelského sboru, ale r. 1936 odešel jako řidící učitel na Obecnou školu v Praze Hloubětíně. Je pohřben v Klecanech. Jména dalších vyučujících už našim dnešním obyvatelům mnoho neřeknou. Nejstarší občané si však vzpomenou na paní učitelku Ungermanovou a pana řidícího učitele Karla Srbu, starostu Sokola po r. 1945.

Marná snaha o novou školu a přestavba staré školy

V březnu 1924 byl z přidělu od velkostatku získán za doplatek 5000 korun pozemek Na Vinici o výměře 9584 m². Počítalo se zde s výstavbou nové školy. I když v r. 1931 byla na pozemku vykopána studna (nákladem 12000 korun), uhasly v r. 1933 veškeré naděje, že bude nová škola postavena. Obec pak osázela školní pozemek ovocnými stromy. Ve šk. r. 1935-36 kronikář zaznamenává, že současná škola byla přestavěna za 90 000 korun. Od té doby byly záchody splachovací a škola dostala vlastní vodovod. Získala také pěknou novou třídu a na půdě skladiště. Bylo zlepšeno osvětlení školy. Vedle polévkové kuchyně – ve které se ve šk. r. 1933-34 navařilo téměř sedmnáct tisíc porcí polévek - vznikla kuchyně školní. V témže školním roce se zdejší škola změnila na šestitřídní.

Potíže s měšťankou

V roce 1935 byla zdejší obec zařazena – podle zákona o měšťanských školách – do Roztok. Místní školní rada se snažila o otevření filiálky roztocké měšťanky. K tomu došlo 1. 9. 1939. Nastal však problém s místem. Škola sice zakoupila a adaptovala domek č. 110 od bývalého učitele pana Kruliše (náklady za koupi a adaptaci činily 78 tis. korun), ale to nestačilo a bylo nutno zavést v některých třídách odpolední vyučování a některé třídy se staly „cestovními“. Měšťanská škola v Klecanech byla osamostatněna 1. listopadu 1939.

Začátek německé okupace

Tím, že zanikly mnohé české školy v pohraničí, zůstala řada učitelů bez místa, a proto byl snížen počet žáků na třídu ze šedesáti na čtyřicet pět dětí! Ve škole byl zaveden

polední dozor nad přespolními žáky za odměnu pět korun. Ve šk. roce 1939-40 napadlo v zimě mnoho sněhu a mrazy trvaly velmi dlouho. V březnu 1940 pak přišla povodeň. Situace byla ztížena ohromným množstvím těžkých a ostrých ledových ker na Vltavě, které drtily všechno, co potkaly. Na lidi postižené povodní se konaly četné sbírky. Školní rok 1940-41 probíhal normálně, od 1. července byla otevřena mateřská škola. Pro vyučování byl pronajat domek č. 228 pana Kodeta. Protože bylo za války nařazeno šetřit papírem, museli žáci 1. a 2. tříd užívat k psaní a kreslení místo sešitů břidlicové tabulky (toto opatření trvalo až do šk. r. 1946-47) a k procvičování je museli užívat i žáci 3. a 4. tříd. Válka přinesla také další nařízení: musela se zatemňovat okna. Proto bylo ranní vyučování posunuto na 8.45 hod., aby se nemuselo svítit. Mnozí učitelé obecných škol museli navštěvovat kurzy německého jazyka. V Klecanech je vedl pan učitel Motl, který byl německé národnosti.

pokračování příště

Z kronik vypsala Jiřina Koktanová

**Občanské sdružení Diakonie Broumov
ve spolupráci s městským úřadem Klecany vyhlašuje**

HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

Letního a zimního oblečení /dámské, pánské,dětské/
Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon, látek
Domácí potřeby - nádobí bílé i černé, skleničky - vše jen funkční
Peří, péřových a vatovaných přikrývek, polštářů a dek

Věci, které nám pomáhají !
Nebalte prosím věci do krabic, ale do pytlů!

**Sbírka se uskuteční
v sobotu 13. března 2010 od 8.00 – 12.00 hod**

místo: Městský úřad Klecany
Bližší informace podá MěÚ tel.: 284 890 064

CO MŮŽETE SPOLEČNĚ S NÁMI UDĚLAT PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ?

ODEVZDÁVEJTE ELEKTROZAŘÍZENÍ V MÍSTECH ZPĚTNÉHO ODBĚRU!

Velké
spotřebiče

Malé
spotřebiče

Chlazení

Nářadí,
hobby, dílna

Střední
spotřebiče

Zahrada

Elektrowin, a. s.

Michelská 300/60, 140 00 Praha 4

tel.: 241 091 843, fax: 241 091 834

e-mail: sber@elektrowin.cz

www.elektrowin.cz

Kulturní komise Městské rady a středisko Havran Junáka Klecany
vás srdečně zve na

Velikonoční jarmark

v sobotu 27. března 2010 ve 14 hodin

Program na náměstí Václava Beneše Třebízského

(v případě nepříznivého počasí v budově městského úřadu)

- stánky s tradičním zbožím
- pletení a prodej pomlázek
- občerstvení

Program v zasedací síni městského úřadu

- ochutnávka velikonočního pečiva
- velikonoční dílna

Obřadní síň V. Beneše Třebízského

- 16,00 – Divadlo Glans hraje
Tři pohádky na dobrý den.

VDÁVÁ MĚSTSKÝ ÚŘAD KLECANY

KLECANSKÝ
Z P R A V O D A J

Vydává Městský úřad Klecany, Do Klecánek 52, Klecany
za obsah odpovídá P. Šebková s redakční radou.

Redakční rada: D. Horová, J. Klausová, J. Homoláčová

Info o inzerci - J. Klausová MěÚ tel.: 28489 0064

Zpravodaj MK ČR E 12699. • IČO: 00240290 • Uzávěrka pro materiály do Zpravodaje je 20. dne každého měsíce. Vychází k 5. dni každého měsíce. **Cena výtisku: Kč 7,-** • Číslo 3/2010, vychází dne 5. 3. 2010 • e-mail: zpravodaj@klecany.cz • www.klecany.cz

Obsah publikovaných příspěvků se nemusí vždy shodovat se stanoviskem redakční rady, uveřejněné příspěvky vyjadřují názory a postoje autorů.